Václav Štech

Český učitel, divadelní ředitel, spisovatel, dramatik a novinář. Věnoval se hlavně divadlu.

* 29. dubna 1859 Kladno, 27. února 1947 Praha

Narodil se sice v Kladně, ale protože mu otec brzy zemřel, matka se s ním odstěhovala do Slaného. Vystudoval piaristické gymnasium ve Slaném a Praze, poté studia pedagogická. Roku 1879 se stal učitelem ve Slaném, od roku 1894 v Praze. Na Žižkově byl správcem obecní školy až do roku 1905, kdy odešel předčasně do důchodu.

Hodně cestoval Evropou, své zážitky zpracoval v cestopisných črtách. Měl organizační vlohy, byl jednatelem v Sokole, Besedě, založil ve Slaném kulturní podniky, např. spolek spisovatelů beletrie Máj, kde otevřel kancelář pro ochranu autorských práv a smluv. Založil i stejnojmenné nakladatelství. Revidoval místní knihovnu, vedl ochotnický spolek. Stal se ředitelem divadla Lidové divadlo Uranie [2], byl tajemníkem a po F. A. Šubrtovi později i druhým ředitelem Městského divadla na Královských Vinohradech (1909–1912 [3]). V letech 1920–1925 byl ředitelem Národního divadla v Brně.[4] Po návratu do Prahy se stal viceprezidentem správní rady pojišťovny Slávie, provozoval natolik výnosnou nakladatelskou činnost, že si v Libiši u Mělníka mohl časem postavit letní domek se zahradou.

Od roku 1884 byl ženatý s Aničkou Mrzílkovou, ta však zemřela při porodu syna (syn přežil). V roce 1888 se oženil podruhé, s Marií Brejchovou měl pět dětí, manželství bylo velice šťastné. Jeho syn Václav Vilém Štech byl i díky televizi známým kunsthistorikem Prahy.

Svou literární dráhu začal humoreskami, pokračoval novelami a romány. Napsal řadu dramat pro divadlo, některé z nich byly uvedeny i v Národním divadle v Praze. Ze své odborné práce učitele čerpal pro napsání řady školních výchovných vzdělávacích příruček. Přispíval do časopisů Květy, Osvěta, Zlatá Praha.[5]

Zemřel roku 1947 v Praze, pochován je v rodinném hrobě ve Slaném.

Zdroj: Wikipedie